

STE 108
CONVENTIE PENTRU PROTEJAREA PERSOANELOR FATA DE
PRELUCRAREA AUTOMATIZATA A DATELOR CU CARACTER
PERSONAL

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentei Convenții.
Considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o uniune mai strânsă între membrii săi, cu respectarea în special a supremației dreptului și a drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

Considerând că este de dorit să se extindă protecția drepturilor și libertăților fundamentale pentru fiecare, în special dreptul la respectarea vieții private, față de intensificarea circulației peste frontiere a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării automatizate.

Reafirmând în același timp angajamentul lor în favoarea libertății de informare, fără a ține seama de frontiere,

Recunoscând necesitatea concilierii valorilor fundamentale de respectare a vieții particulare și de liberă circulație a informațiilor între popoare, au convenit asupra celor ce urmează :

CAPITOLUL I
DISPOZITII GENERALE

Articolul 1 - Obiect și scop

Scopul prezentei Convenții este de a garanta, pe teritoriul fiecărui Stat Parte, fiecărei persoane fizice, oricare ar fi cetățenia sa sau reședința sa, respectarea drepturilor și libertăților sale fundamentale și, în special, dreptul la viața privată, față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal care îl privesc (protecția datelor).

Articolul 2 - Definiții

În scopul prezentei Convenții :

a) “date cu caracter personal” reprezintă orice informație privind persoană fizică identificată sau identificabilă (persoană vizată) ;

b) “fișier automatizat” înseamnă orice ansamblu de informații care face obiectul unei prelucrări automatizate ;

c) “prelucrarea automatizată” înseamnă următoarele operații efectuate în totalitate sau parțial cu ajutorul procedeelelor automatizate: înregistrarea datelor, aplicarea acestor date prin operațiuni logice și/sau aritmetice, modificarea lor, ștergerea, extragerea sau difuzarea ;

d) “responsabil de fișier” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritate publică, serviciu sau orice alt organism care este competent conform legii naționale, pentru a decide care va fi finalitatea fișierului automatizat, ce categorii de date cu caracter personal trebuie înregistrate și ce operațiuni li se vor aplica.

Articolul 3 - Domeniul de aplicare

1. Părțile se angajează să aplice prezenta Convenție fișierelor și prelucrărilor automatizate de date cu caracter personal în sectorul public și sectorul privat.

2. Orice Stat poate, cu ocazia semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare sau în orice alt moment ulterior să facă cunoscut printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei :

a) Că nu va aplica prezenta Convenție unei anumite categorii de fișiere automatizate de date cu caracter personal a căror listă va fi depusă. Nu se includ în această listă categorii de fișiere automatizate de date supuse, potrivit dreptului său intern, unor dispoziții de protecție a datelor. În consecință, această listă va fi amendată printr-o nouă declarație atunci când categorii suplimentare de fișiere automatizate de date cu caracter personal vor fi supuse regimului său de protecție a datelor ;

b) Că va aplica prezenta Convenție în egală măsură informațiilor aferente grupărilor, asociațiilor, fundațiilor, societăților, corporațiilor sau oricărui alt organism care grupează direct sau indirect persoane fizice având sau nu personalitate juridică ;

c) Că va aplica prezenta Convenție în aceeași măsură fișierelor de date cu caracter personal care nu fac obiectul prelucrării automatizate.

3. Orice Stat care a extins câmpul de aplicare al prezentei Convenții printr-una din declarațiile prevăzute de alin.2 b) sau c) de mai sus poate, în respectiva declarație, să indice că extinderile nu se aplică decât anumitor categorii de fișiere cu caracter personal a căror listă se va depune.

4. Orice Stat care a exclus anumite categorii de fișiere automatizate de date cu caracter personal prin declarația prevăzută de alin.2 a) de mai sus, nu poate pretinde aplicarea prezentei Convenții la asemenea categorii de către o Parte care nu le-a exclus.

5. În același timp, o Parte care nu a procedat la una sau alta din extinderile prevăzute la paragrafele 2 b) și c) ale prezentului articol, nu se poate prevala de aplicarea prezentei Convenții cu privire la aceste puncte față de o Parte care a făcut o astfel de extindere.

6. Declarațiile prevăzute în paragraful 2 al prezentului articol produc efecte juridice în momentul intrării în vigoare a Convenției față de statul care le-a formulat, dacă acest Stat le-a făcut în momentul semnării sau la depunerea instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, sau după

trecerea unei perioade de trei luni după primirea lor de către Secretarul General al Consiliului Europei, dacă ele au fost formulate ulterior. Aceste declarații vor putea fi retrase în totalitate sau parțial prin notificare adresată Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea va produce efecte la trei luni de la data primirii unei astfel de notificări.

CAPITOLUL II

PRINCIPII DE BAZĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR

Articolul 4 – Angajamentele Părților

1. Fiecare Parte, ia, în dreptul său intern, măsurile necesare pentru a pune în practică principiile de bază ale protecției de date, enunțate în prezentul capitol.

2. Aceste măsuri trebuie să fie luate cel mai târziu în momentul intrării în vigoare a prezentei Convenții pentru statul respectiv.

Articolul 5 – Calitatea datelor

Datele cu caracter personal care fac obiectul unei prelucrări automatizate, sunt :

- a. obținute și prelucrate în mod corect și legal ;
- b. înregistrate în scopuri determinate și legitime și nu sunt utilizate în mod incompatibil cu aceste scopuri ;
- c. adecvate, pertinente și neexcesive în raport cu scopurile pentru care sunt înregistrate ;
- d. exacte și dacă este necesar, actualizate ;
- e. păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor în cauză, pe o durată de timp ce nu o depășește pe cea necesară scopurilor pentru care ele sunt înregistrate ;

Articolul 6 – Categoriile speciale de date

Datele cu caracter personal, privind originea rasială, opiniile politice, convingerile religioase sau de altă natură, ca și datele cu caracter personal privind sănătatea sau viața sexuală, nu vor putea fi prelucrate în mod automat cu excepția cazului când normele de drept intern prevăd garanții adecvate. Același este și cazul datelor cu caracter personal privind condamnările penale.

Articolul 7 – Asigurarea securității datelor

Pentru protejarea datelor personale înregistrate în fișiere automatizate împotriva distrugerii accidentale sau neautorizate, sau pierderii accidentale, ca și împotriva accesului modificării sau difuzării neautorizate, vor fi luate măsuri de securitate potrivite.

Articolul 8 – Garanții complementare pentru persoana în cauză

Orice persoană trebuie să poată :

- a. să cunoască existența unui fișier automatizat de date cu caracter personal, scopurile sale principale, ca și identitatea și locul de reședință obișnuit sau sediul principal de care aparține proprietarul fișierului ;
- b. să obțină la intervale rezonabile și fără întârziere sau cheltuieli excesive, confirmarea existenței sau inexistenței, în fișierul automatizat de date cu caracter personal, care o privesc, ca și comunicarea acestor date, sub o formă inteligibilă ;
- c. să obțină, dacă este cazul, modificarea acestor date sau ștergerea lor, dacă acestea au fost prelucrate fără a se respecta dispozițiile din dreptul intern care aplică principiile de bază enunțate în articolele 5 și 6 ale prezentei Convenții ;
- d. să dispună de o cale de atac, dacă nu s-a dat curs la o cerere de confirmare sau, dacă este cazul, de comunicare, de modificare sau de ștergere, prevăzute în paragrafele b și c ale prezentului articol.

Articolul 9 – Excepții și restricții

1. Nici o excepție la dispozițiile cuprinse în articolele 5, 6 și 8 ale prezentei Convenții, nu este admisă decât în limitele definite în prezentul articol.
2. Este posibilă derogarea de la dispozițiile prevăzute în articolele 5, 6 și 8 ale prezentei Convenții, când o astfel de derogare, prevăzută prin legea Părții, constituie o măsură necesară într-o societate democratică :
 - a. pentru protejarea securității statului, siguranței publice, intereselor monetare ale statului sau în reprimarea infracțiunilor penale ;
 - b. pentru a proteja persoanele în cauză sau drepturile și libertățile celorlalți.
3. Restricții de la exercitarea drepturilor enunțate în paragrafele b, c și d ale articolului 8, pot fi prevăzute de legea pentru fișierele automatizate de date cu caracter personal utilizate în scopuri statistice sau pentru cercetări științifice dacă nu există evidente riscuri de a aduce atingere vieții private a persoanelor în cauză.

Articolul 10 – Sancțiuni și căi de atac

Fiecare Parte se angajează să stabilească sancțiuni și căi de atac adecvate în cazul violării dispozițiilor de drept intern care dau efect principiilor de bază pentru protecția datelor, enunțate în prezentul capitol.

Articolul 11 - Protecție mai extinsă

Nici una dintre dispozițiile cuprinse în prezentul capitol, nu va fi interpretată ca limitând sau aducând atingere capacității fiecărei Părți de a acorda persoanelor în cauză o protecție mai extinsă decât cea prevăzută prin prezenta Convenție.

CAPITOLUL III

FLUX TRANSFRONTALIER DE DATE

Articolul 12 – Flux transfrontalier de date cu caracter personal și drept intern

1. Următoarele dispoziții se aplică transferurilor dincolo de frontierele naționale, prin orice mijloace a datelor cu caracter personal, care fac obiectul unei prelucrări automatizate sau sunt colectate, în scopul de a le supune unei astfel de prelucrări.

2. O Parte nu poate decât în scopul protejării vieții private să interzică sau să supună unei autorizații speciale fluxurile transfrontaliere de date cu caracter personal destinate să ajungă pe teritoriul altei Părți.

3. Totodată, oricare dintre Părți are posibilitatea să facă derogări de la dispozițiile paragrafului 2 :

a. În măsura în care, legislația sa prevede o reglementare specifică pentru anumite categorii de date cu caracter personal sau de fișiere automatizate de date cu caracter personal, în funcție de natura acestor date sau acestor fișiere, decât dacă reglementările celeilalte Părți prevăd o protecție echivalentă

b. Când transferul este efectuat plecând de pe teritoriul său, pe teritoriul unei stat ce nu este Parte, prin teritoriul unei alte Părți, în scopul evitării ca astfel de transferuri să nu încalce legislația Părții vizate la începutul prezentului paragraf.

CAPITOLUL IV

ÎNTRAJUTORARE

Articolul 13 – Cooperarea între Părți

1. Părțile se angajează să-și acorde asistență mutuală pentru punerea în practică a prezentei Convenții.

2. În acest scop,

a. fiecare Parte desemnează unul sau mai mulți reprezentanți ai autorităților cărora le comunică numele și adresa Secretarului General al Consiliului Europei

b. fiecare Parte care a desemnat mai mulți reprezentanți ai autorităților indică în cazul comunicării vizate la alineatul precedent și competența fiecărui astfel de reprezentant.

3. Un reprezentant al autorității desemnat de către o parte, la solicitarea reprezentantului autorității desemnat de o altă Parte :

a. va furniza informații privind dreptul intern și privind practica sa administrativă în domeniul protecției de date ;

b. va lua conform normelor sale de drept intern și numai în scopul protejării vieții private, toate măsurile adecvate pentru a furniza informații de fapt privind o

prelucrare automatizată anume, efectuată pe teritoriul său cu excepția totuși, a datelor cu caracter personal care fac obiectul acestei prelucrări.

Articolul 14 – Asistență acordată persoanelor în cauză care își au reședința în străinătate

1. Fiecare Parte asigură asistență oricărei persoane care are reședința în străinătate, pentru exercitarea drepturilor prevăzute în normele sale de drept intern, ce dau efect principiilor enunțate la articolul 8 al prezentei Convenții.

2. Dacă o astfel de persoană își are reședința pe teritoriul unei alte părți, ea trebuie să aibă posibilitatea să-și prezinte solicitarea prin intermediul reprezentantului autorității desemnat de către această Parte.

3. Solicitarea de asistență trebuie să conțină toate indicațiile necesare privind mai ales :

- a. numele, adresa și orice alt element pertinent de identificare privindu-l pe solicitant ;
- b. fișierul automatizat de date cu caracter personal la care se referă solicitarea, sau proprietarul acestui fișier ;
- c. scopul solicitării sale.

Articolul 15 – Garanții privind asistența furnizată de către reprezentanții desemnați ai autorităților

1. Un reprezentant al autorității desemnat de către o Parte care a primit informații de la un reprezentant al autorității, desemnat de o altă Parte, fie în sprijinul unei solicitări de asistență, fie ca răspuns la o solicitare de asistență, pe care o formulat-o el însuși, nu va putea utiliza aceste informații în alte scopuri decât cele specificate în solicitarea de asistență.

2. Fiecare Parte va veghea ca persoanele care aparțin sau acționează în numele autorității desemnate să fie supuse obligativității păstrării secretului sau confidențialității acestor informații.

3. În nici un caz, o autoritate desemnată nu va fi autorizată să facă în modul indicat de articolul 14 paragraful 2, o solicitare de asistență în numele unei persoane interesate cu reședința în străinătate, din propria sa inițiativă și fără consimțământul expres al acestei persoane.

Articolul 16 – Refuzul solicitărilor de asistență

O autoritate desemnată, sesizată printr-o solicitare de asistență făcută în termenii articolelor 13 sau 14 ale prezentei Convenții, nu poate refuza să-i dea curs decât dacă

- a. solicitarea este incompatibilă cu competențele în domeniul protecției datelor ale autorităților abilitate să răspundă
- b. solicitarea nu este făcută conform dispozițiilor prezentei Convenții

c. punerea în executare a solicitării, ar fi incompatibilă cu suveranitatea, securitatea sau păstrarea ordinii publice ale Părții care a desemnat-o, sau cu drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor înzestrate cu jurisdicție de către această Parte.

Articolul 17 – Cheltuieli și proceduri de asistență

1. Asistența reciprocă pe care Părțile și-o acordă în termenii articolului 13, ca și asistența pe care o asigură persoanelor în cauză, cu reședința în străinătate în termenii articolului 14, nu va lăsa loc plății unor cheltuieli și taxe, altele decât cele aferente experților și interpreților. Aceste cheltuieli și taxe se vor afla în sarcina Părților care a desemnat autoritatea care a făcut solicitarea de asistență.

2. Persoana în cauză nu poate fi obligată să plătească în legătură cu demersurile întreprinse în numele său, pe teritoriul unei alte părți, cheltuieli și taxe, altele decât cele care intră în obligația persoanelor cu reședința pe teritoriul acestei Părți.

3. Celelalte modalități relative la asistență privind, mai ales, formele și procedurile ca și limbile de utilizat, vor fi stabilite direct între Părțile implicate.

CAPITOLUL V **COMITET CONSULTATIV**

Articolul 18 – Compoziția comitetului

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, este constituit un comitet consultativ.

2. Fiecare Parte desemnează un reprezentant și un locțiitor în acest comitet. Oricare stat membru al Consiliului Europei care nu este Parte a Convenției are dreptul de a fi reprezentat în comitet de către un observator.

3. Comitetul consultativ poate, printr-o decizie luată în unanimitate să invite orice stat nemembru al Consiliului Europei, care nu este Parte la Convenție, să fie reprezentat printr-un observator la una dintre reuniunile sale.

Articolul 19 – Funcțiunile comitetului

Comitetul consultativ :

- a. poate face propuneri în vederea facilitării sau ameliorării aplicării Convenției ;
- b. poate face propuneri de amendament la prezenta Convenție, conform articolului 21 ;
- c. formulează un aviz asupra oricărei propuneri de amendament la prezenta Convenție care îi este supus conform articolului 21, paragraful 3 ;
- d. poate, la solicitarea unei Părți să exprime un aviz asupra oricărei probleme, relativă la aplicarea prezentei Convenții.

Articolul 20 – Procedură

1. Comitetul consultativ este convocat de către Secretarul General al Consiliului Europei. Prima reuniune de lucru va avea loc în cursul celor 12 luni ce urmează intrării în vigoare a prezentei Convenții. El se reunește în continuare, cel puțin o dată la 2 ani și, în orice caz, de fiecare dată când o treime dintre reprezentanții Părților solicită convocarea sa.

2. Majoritatea reprezentanților Părților constituie cvorumul necesar pentru a ține o reuniune a comitetului consultativ.

3. La încheierea fiecărei reuniuni, comitetul consultativ supune Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei un raport asupra lucrărilor și funcționării Convenției.

4. Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei Convenții, comitetul consultativ își stabilește regulamentul său interior de funcționare.

CAPITOLUL VI **AMENDAMENTE**

Articolul 21 – Amendamente

1. Amendamente la prezenta Convenție pot fi propuse de către o Parte, de către Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei sau de către comitetul consultativ.

2. Orice propunere de amendament este comunicată de către Secretarul General al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei și fiecărui stat nemembru care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta Convenție, conform dispozițiilor articolului 23.

3. În plus, orice amendament propus de către una dintre Părți, sau de către Comitetul Miniștrilor este comunicat comitetului consultativ care supune Comitetului Miniștrilor avizul său privind amendamentul propus.

4. Comitetul Miniștrilor examinează amendamentul propus și orice aviz propus de către comitetul consultativ și poate aproba amendamentul.

5. Pentru acceptare, textul oricărui amendament aprobat de către Comitetul Miniștrilor, conform paragrafului 4 al prezentului articol, este transmis Părților.

6. Orice amendament aprobat conform paragrafului 4 al prezentului articol va intra în vigoare la a 30-a zi după ce toate Părțile vor fi informat Secretarul General despre acceptul lor.

CAPITOLUL VII

CLAUZE FINALE

Articolul 22 – Intrare în vigoare

1. Prezenta Convenție este deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei. Ea va fi supusă spre ratificare, acceptare sau aprobare. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

2. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii, care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data la care 5 state membre ale Consiliului Europei își vor fi exprimat consimțământul să fie legate prin Convenție, conform dispozițiilor paragrafului precedent.

3. Pentru oricare stat membru care își va exprima ulterior consimțământul de a fi legat de prevederile Convenției, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni, după data depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

Articolul 23 – Aderarea statelor nemembre

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei va putea să invite orice stat nemembru al Consiliului Europei să adere la prezenta Convenție, printr-o decizie luată cu majoritatea prevăzută la articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante, care au dreptul să facă parte din comitet.

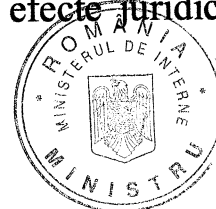
2. Pentru fiecare stat care aderă, Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data depunerii instrumentului de aderare pe lângă Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 24 – Clauză teritorială

1. Orice stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aderare, să desemneze teritoriul sau teritoriile pe care se va aplica prezenta Convenție.

2. Orice stat poate, în orice moment ulterior, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei să extindă aplicarea prezentei Convenții asupra oricărui teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare în privința noului teritoriu în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii declarației de către Secretarul General.

3. Orice declarație, făcută în baza celor două paragrafe precedente, va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificarea adresată Secretarului General. Retragera produce efecte juridice în

prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni după data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 25 – Rezerve

Nu este admisă nici o rezervă de la dispozițiile prezentei Convenții.

Articolul 26 – Denunțarea

1. Oricare Parte poate în orice moment să denunțe prezenta Convenție, adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei.
3. Denunțarea va produce efecte juridice cu începere din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 6 luni, după data primirii notificării de către Secretarul General.

Articolul 27 – Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului și oricărui stat care a aderat la prezenta Convenție ;

- a. orice semnare ;
- b. depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aderare sau de aprobare ;
- c. orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții conform articolelor sale 22, 23 și 24 ;
- d. orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezenta Convenție.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Semnat la Strasbourg, în 28.01.1981, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar, care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite o copie certificată pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei și oricărui stat invitat să adere la prezenta Convenție.

